

A Bíróság (első tanács) 2006. április 27-i ítélete (a Social Security Commissioner előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Sarah Margaret Richards kontra Secretary of State for Work and Pensions

(C-423/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Férfiak és nők között a szociális biztonság területén megvalósuló egyenlő bánásmód – A 79/7/EGK irányelv – Az öregségi nyugdíjnak hímneműből nőneművé átváltoztató sebészeti beavatkozáson átesett transzszexuális személytől, e személy 60 éves korában történő megtagadása)

(2006/C 143/23)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróságok

Social Security Commissioner

Az alapeljárás felei

Felperes: Sarah Margaret Richards

Alperes: Secretary of State for Work and Pensions

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Social Security Commissioner – A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv 4. és 7. cikkének értelmezése – Az öregségi nyugdíjnak hímneműből nőneművé átváltoztató sebészeti beavatkozáson átesett transzszexuális személytől, e személy 60 éves korában történő megtagadása, amely életkor elérésekor öregségi nyugdíjra lett volna jogosult, amennyiben születésekor nőnemű lett volna

Rendelkező rész

1) A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan szabályozás, amely megtagadja az öregségi nyugdíjat a férfitől – a nemzeti jogban meghatározott feltételek betartásával – nővé vált személytől azzal az indokkal, hogy nem töltötte be a 65. életévét,

miközben ugyanez a személy 60. életéve betöltésétől jogosult lett volna öregségi nyugdíjra, ha a nemzeti jog alapján nőnek tekintették volna.

2) A jelen ítélet joghatásait időben nem kell korlátozni.

⁽¹⁾ HL C 300., 2004.12.4.

A Bíróság (harmadik tanács) 2006. április 6-i ítélete – Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-428/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – 89/391/EGK irányelv – A munkavállalók munkahelyi biztonságának és az egészségük védelmének javítását ösztönző intézkedések – Az átültetés érdekében hozott intézkedések közlésének elmaradása – Nem megfelelő vagy nem teljes átültetés – A 2. cikk (1) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése, a 11. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontja, a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja, valamint a 18. cikk)

(2006/C 143/24)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: N. Yerrell és H. Kreppel, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Osztrák Köztársaság (képviseli: C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben)

Az ügy tárgya

Tagállami kötelezettségszegés – A munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv (HL L 183., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 349. o.) hiányos és nem megfelelő átültetése

Az ítélet rendelkező része

- 1) Az Osztrák Köztársaság – mivel a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétesen az előírt határidőn belül nem fogadta el a tartományi tanárok jogállásáról szóló törvényt (Landeslehrer-Dienstrechtsgesetz), és mivel az irányelv 2. cikkének (1) bekezdését a Tirol tartománybeli kötelező alapfokú oktatásban részt vevő tanárok tekintetében, az irányelv 7. cikkének (3) bekezdését, 8. cikkének (2) bekezdését, 11. cikkének (2) bekezdésének c) és d) pontját és 13. cikkének (2) bekezdésének b) pontját nem, vagy hiányosan ültette át – nem teljesítette az irányelv említett rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Az Osztrák Köztársaság köteles viselni saját költségeit és az Európai Közösségek Bizottsága költségeinek öthatodát.

(¹) HL C 314., 2004.12.18.

A Bíróság (III. tanács) 2006. április 27-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – H. A. Solleveld kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-443/04. és C-444/04. sz. egyesített ügyek (¹))

(Hatodik HÉA-irányelv – A 13. cikk A. része (1) bekezdésének c) pontja – Adómentességek – Orvosi és paramedicinális hivatások gyakorlása keretében nyújtott egészségügyi szolgáltatások – Fizioterapeuta, illetve pszichoterapeuta által végzett terápiás kezelések – A paramedicinális hivatásnak az érintett tagállam szerinti meghatározása – Mérlegelési jogkör – Korlátok)

(2006/C 143/25)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperesek: H. A. Solleveld

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hoge Raad der Nederlanden – A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 13. cikke A. része (1) bekezdése c) pontjának értelmezése – Az érintett tagállamok által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatások gyakorlása keretében nyújtott egészségügyi szolgáltatások adómentessége – Valamely fizioterapeuta által a nemzeti orvosi vagy paramedicinális tevékenységek körén kívül végzett tevékenységek

Rendelkező rész

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke A. része (1) bekezdésének c) pontját akként kell értelmezni, hogy e rendelkezés az abban rögzített adómentesség alkalmazása szempontjából mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok részére a paramedicinális hivatások és az e hivatások keretében nyújtott egészségügyi ellátások meghatározása tekintetében. A tagállamoknak e mérlegelési jogkör gyakorlása során azonban tiszteletben kell tartaniuk egyfelől e rendelkezés célját, miszerint biztosítani kell, hogy az adómentesség kizárólag a szükséges szakmai képzéssel rendelkező személyek által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozzék, másfelől pedig az adósemlegesség elvét.

Kizárólag annyiban ellentétes a fenti céllal és elvvel az a nemzeti jogszabály, amely kizárja a pszichoterapeutákat a paramedicinális hivatások meghatározásából, amennyiben a pszichoterápiás kezelések mentesek a HÉA alól akkor, ha azokat pszichiáterek, pszichológusok vagy bármely más orvosi vagy paramedicinális hivatás gyakorlóit végzik, jóllehet azok minősége egyenértékűnek tekinthető abban az esetben, ha azokat pszichoterapeuták nyújtják, figyelembe véve ez utóbbiak szakmai képzését. Ennek mérlegelését a kérdést előterjesztő bíróságnak kell elvégeznie.

Kizárólag annyiban ellentétes a fenti céllal és elvvel az a nemzeti jogszabály, amely kizárja a fizioterapeuták által végzett bizonyos, a zavaró természetű diagnózissal történő beavatkozásokhoz hasonló egészségügyi tevékenységeket a paramedicinális hivatások meghatározásából, amennyiben e kezelések mentesek a HÉA alól akkor, ha azokat orvosok vagy fogorvosok végzik, jóllehet azok minősége egyenértékűnek tekinthető abban az esetben, ha azokat fizioterapeuták nyújtják, figyelembe véve ez utóbbiak szakmai képzését. Ennek mérlegelését a kérdést előterjesztő bíróságnak kell elvégeznie.

(¹) HL C 6., 2005.01.08.